

Milan Juranić
KRIŽNI PUT

3.-18. travnja 2017.

Stara gradska vijećnica
Galerija Kristofor Stanković
Ul. sv. Ćirila i Metoda 5

Ploče od lesonita, izrezane na mjeru i omeđene okvirima od drvenih letvica, dugo su čekale u spremištu župe Zagorska Sela da svećenik i umjetnik Milan Juranić stiša obveze, osjeti nadahnuće te ih pripremi kao slikarsku podlogu, da grubu materiju učini poligonom za duhovni uzlet te petnaest lesonitnih ploča oslika i pretvori u Križni put. Započeo je u listopadu prošle godine i u jednom dahu, akrilom, naslikao 14 postaja Kristove muke. I Uskrsnuće.

Poznavatelj i ljubitelj goleme pasionske baštine (ta, svećenik je i umjetnik!), njenih raznorodnih i raznolikih načina prikazivanja, Milan Juranić je bio svjestan da svoj *Križni put* mora temeljiti na vlastitom likovnom izrazu i emotivnom doživljaju tog jedinstvenog, čudesnog paradoksa: u određenom dijelu grada Jeruzalema, određenog dana, događalo se nešto što je svojim značenjem nadišlo okvire tog prostora i tog vremena. Stoga Milan Juranić, unutar svojih okvira od drvenih letvica, nije slikao *realistične* likove u *realističnom* krajoliku (uistinu, što bi to značilo: koji likovi i u kakvom krajoliku?), nije težio izmišljanju fizionomija, anatomskoj doslovnosti ili detaljima draperije; slobodom gotovo djetinje imaginacije tražio je dojam stvarnosti drugačije od ove koju gledamo svakodnevno. Stvorio je bijele, lomne likove u izlomljenom, perspektivno nedefiniranom prostoru ljubičastih, zelenoplavih i tamnih ploha; lica je naznačio lapidarnim linijama očiju, nosa i usta, pretvarajući ih u maske, a aureole izveo kao providne, nepravilne kružne površine koje se ponavljaju kroz prostor slike kao odjeci svetosti u vrijeme Korizme. Neke od postaja interpretirao je neuobičajeno: Pilat koji ne želi prljati ruke, nalik je dami; u sceni gdje *Isusa svlače* potencijalnu blasfemiju zamijenio je simbolima košulje i kocke, a prilikom *Pribijanja na križ* udaljio se od naturalističkog prizora muke te evocirao stare zagorske krajputaše u liku Trpećeg Kristuša. Priznaje da *Pasiju* Mela Gibsona ne osjeća bliskom, smatrajući kako poanta nije u prikazu patnje – osobito ne one tjelesne – nego u transformaciji duha koja se pritom događa. Bliskiji su mu prikazi Raspeća u istočnoj crkvi ili djela Đure Sedera; dodali bismo tu i djela Ljube Ivančića, Ive Dulčića ili Josipa Biffela, svakako kao duhovna suglasja prije nego pokušaj likovnog epigonstva.

Jer, Milan Juranić već desetljećima inzistira biti samo ono što jest: svećenik i umjetnik u jednom kutku Hrvatske na prijelazu tisućljeća, koji nastoji proširiti zadane mu prostorno vremenske okvire autentičnošću svog svećeništva i vjerodostojnošću svoje umjetnosti.

Davorin Vujčić, ožujak 2016.

Milan Juranić KRIŽNI PUT

3.-18. travnja 2017.

Stara gradska vijećnica
Galerija Kristofor Stanković
Ul. sv. Ćirila i Metoda 5

V
Šimun Cirenac
pomaže Isusu
nositi križ

VI
Veronika pruža
Isusu rubac

VII
Isus pada drugi
put pod križem

VIII
Isus tješi
Jeruzalemske
žene

BIOGRAFIJA

Rođen sam u Zagorskom selu Cigrovec koje pripada župi i općini Pregrada. Pri završetku osnovne škole učiteljica hrvatskog otkriva kod mene nadarenost za pisanje.

Nakon osnove škole upisao sam gimnaziju u Dječjačkom sjemeništu na Šalati u Zagrebu. Tu su profesori iz Hrvatskog primjetili moj stil i gledali u meni budućeg pisca koji obećaje, a neki od njih bili su sveučilišni profesori koji nakon što su proglašeni politički nepoćudnima svoj su kruh zarađivali predajući hrvatski jezik u spomenutom sjemeništu.

Pa ipak nisam krenuo tim putem. U vojsci počinjem slikati. Tu je bilo i više vremena, a i mogućnosti. Nakon vojske u bogosloviji sam podosta slikao i bavio se proučavanjem likovnog svijeta. Kako je Zagreb bio svojevrsni centar likovnih događanja ne samo u ondašnoj Jugoslaviji nego i šire, to sam u živo mogao razgledavati brojne vrijedne izložbe.

Dolaskom na jednu malu župu u Zagorju osjetio sam dah djetinjstva i nastavi ono što me još kao dijete privlačilo: pčele, ljekovito bilje i slikanje, dakako.

Izlagao sam na mnogim samostalnim i skupnim izložbama, a o mojim radovima pisali su: Biserka Rauter – Plančić (tada u Klovićevim dvorima), Snježana Pintarić – Muzej suvremene umjetnosti, Davorin Vujčić – Galerija A. Augustinčića, galerist Antun Bauer, prof. Mladen Pejaković i drugi.

Tragom izložbi:

Grupa 69, grupne izložbe i putovanja MUZEJSKI PROSTOR (danas Klovićevi dvori) MGC FORTEZZA, Jezuitski trg 4. Zagreb, 27. veljače 1993., izložba skulptura "Ecce homo" koja je prenesena u Galeriju A. Augustinčića u Klanjcu (12. travnja – 2. svibnja 1993.)

Galerija Mirko Virius, Tkalčićeva 14, Zagreb (25. travnja – 6. svibnja 1995.)

Izložba "Radujte se narodi", Galerija "Mihanović", Kumrovec (23. prosinca 1993. – 10. siječnja 1994.)

Izložba Božićne jasllice, Etnografski muzej, prosinac 1995.

K slavi Uskrsnuća, Galerija grada Krapine 11. travnja 1995.

Pregrada – galerija "Matica" (19. svibnja do 15. lipnja 1995.)

Galerija grada Pregrade izložba članova likovne grupe "Zlatko Baloković" iz Krapinskih Toplica, (20. listopada – 10. studenoga 1995.)

Jubilej hrvatske himne –Nedjelja, 22. listopada 1995. u Zelenjaku svečano je proslavljena 160. obljetnica "Lijepe naše" Za tu priliku napravio sam oltar, ambon i svetohranište, te prigodni amblem stradanja Domovine u ratu "Ranjena ali nepokorena". Sve je darovano, stradaloj u ratu, župi Glina.

Galerija Popijač Risvica 69 Kumrovec (ožujak – travanj 1996.) Zajednička izložba božićnih jasllica u Arlesu – Francuska 1999.

Zagorski betlehem Etnografski muzej Zagreb 1999.

ZAGORSKI BETLEHEM, Galerija grada Krapine, (15. prosinca 2000. – 15. siječnja 2001.)

24 Mostra dei 100 Presepi a Roma –1999.

Trst 1999. XII. mjesec – Tršćansko udruženje jasličara

Roma – Piazza del Popolo – Sale del Bramante, godina 2000.

BOŽIĆNA SVJETLOST izložba jasllica u Vukovaru 14. prosinac 2002.

Hrvatsko božićevanje – Etnografski muzej Zagreb 2003.

JASLICE – Sveta gora – Solkan, Slovenija (14. prosinca 2003. – 11. siječnja 2004.)

Betlehemske štalice, Gradska knjižnica, Starčevićev trg 6, Zagreb (19. prosinca 2005. – 15. siječnja 2006.)

Arles –Francuska, 46. međunarodna izložba jasllica (20. studeni 2003. – 11. siječanj 2004.)

31-a Mostra dei 100 presepi ROMA – SALE DEL BRAMANTE (23. studeni 2006. – 6. siječnja 2007.)

ČUDESNI SVIJET ANĐELA – Etnografski muzej Zagreb, 2. listopad 2007.

Veliki Tabor, izložba božićnih jasllica 'Svim na zemlji mir veselje".

(19. prosinca 2007. – 2. veljače 2008.)

Lepoglava, Samostalna izložba Božićnih jasllica u Pavlinskom samostanu, 2015/16.

Varaždin – Muzej anđela Samostalna Božićna izložba jasllica 2016/17.

Izdavač PASIONSKA BAŠTINA

Za izdavača mr. Jozo Čikeš

Postav Stanko Špoljarić

Predgovor Davorin Vujčić

Fotografije Miljenko Novoselec

Grafičko oblikovanje kataloga Gordan Karabogdan

Tisak INTER NOS, Zagreb

Naklada 150

PASIONSKA
BAŠTINA

Zagreb
HRVATSKA

